

ಅತಿ ಮಾತು ಗತಿ ಕೇಡು

■ ನಾಗೇಂದ್ರ ಚಕ್ರಗಿರಿ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಒದಾನೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ವಿಪರೀತ ವಾಚಾಳಿಯಾದ ಮಗನಿದ್ದ. ಯಾರೇ ಸಿಕ್ಕರೂ ಅವರೊಡನೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ತಲೆ ಬುಡವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತಾಡಿ ಅವರ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅರಮನೆಯ ಸೇವಕರು, ದಾಸಿಯರು, ಸೈನಿಕರು, ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಯಾರನ್ನೂ ಆತ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎದುರಿಗೆ ರಾಜಕುಮಾರ ಏನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕರೆ ಜನ ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಗನ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ ತುಂಬ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿದ್ದ. ಮಗ ಸುಧಾರಿಸದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯ ಪರಾಧೀನವಾಗುವುದೆಂಬ ಚಿಂತೆ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ಋಷಿಗಳೊಬ್ಬರು ರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ, ಕಾಡುಗಳನ್ನೂ ಕಾಲ್ಪಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಕ್ರಮಿಸಿ ತುಂಬ ದಣಿದು ಬಂದಿದ್ದರು. ರಾಜ ಅವರನ್ನು ಗೌರವಾದರಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ, ಭೋಜನವಾದ ನಂತರ ಆಯಾಸ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರಮನೆಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ.

ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಋಷಿಗಳು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಅವರ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ. ರಾಜಕುಮಾರನ ಅತಿಯಾದ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವರ ತಾಳ್ಮೆ ಕೆಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ವಿಪರೀತ ದಣಿದಿರುವ ತಮಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುವುದರಿಂದ, ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲು ನೇರವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಸಿದರೂ ರಾಜಕುಮಾರ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಅಡತಡೆಯಿಲ್ಲದೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದ. ಋಷಿಗಳು ಕೋಪೋದ್ರಿಕ್ತರಾಗಿ ವಟುವಟಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು

ಕಷ್ಟೆಯಾಗುವಂತೆ ಶಪಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೆ ರಾಜಕುಮಾರ ಕಷ್ಟೆಯಾಗಿ ಭಂಗನೆ ನೆಗೆದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಂದಿರದಿಂದ ಹೊರಹೋದ. ಋಷಿಗಳು ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತರಾಗಿ ನಿಡ್ಡಗೆ ಜಾರಿದರು.

ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಋಷಿಗಳ ಬಳಿ ಬಂದ ರಾಜ, ರಾಜಕುಮಾರ ಕಷ್ಟೆಯಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಆಘಾತಗೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗನ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ. ಋಷಿಗಳು ರಾಜನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ 'ರಾಜಕುಮಾರನ ವಾಚಾಳತನದ ಕಾಯಿಲೆ ವಾಸಿ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೂ, ನಿನಗೂ, ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದರು.

ಕಷ್ಟೆಯಾದ ರಾಜಕುಮಾರ ಅರಮನೆಯ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ವಟರ್ ವಟರ್ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಋಷಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಕಳೆಯಲು ದೊಡ್ಡ ಹಾವೊಂದು ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಂತು. ಕಷ್ಟೆಗೆ ಭಯವಾಗಿ ಹಾವಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಅದರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬಿಡಲಾಗದೆ ವಟಗುಟ್ಟಲು ಶುರು ಮಾಡಿತು. ಕೂಡಲೆ ಕಷ್ಟೆಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಬಂದ ಹಾವು ಅದನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಜೀವ ಭಯದಿಂದ ಕಷ್ಟೆ 'ನಾನು ಕಷ್ಟೆ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರ. ನನ್ನನ್ನು ದಯೆತೋರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು' ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿತು. ಕಷ್ಟೆ ತುಂಬ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಹಾವು ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿ, ಬಾಲವನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು 'ಆಯ್ತು, ನೀನು ಮೂರು ದಿನ ಒಂದು ಚೂರೂ ಶಬ್ದ ಮಾಡದೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಮೂರು ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲ ವಟರ್ ಅಂದ್ರೂ ಕೂಡಲೇ ತಿಂದು

ಬಿಡ್ತೀನಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.

ಹಾವಿನ ಭಯದಿಂದ ಕಷ್ಟೆ ಮೂರು ದಿನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೌನವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಹಾವು ತನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ತಿನ್ನದೇ ಹೊರಟು ಹೋಯ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಕಷ್ಟೆಯಿದ್ದ ಕಡೆ ಬಂದ ಋಷಿಗಳು ಮೌನವಾಗಿದ್ದ ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಗಮನಿಸಿ 'ಈಗ ನೀನು ಸುಧಾರಿಸಿದಂತಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪುನಃ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹಿತ ಮಿತ ಭಾಷಿಯಾಗಿರುವೆಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಕಷ್ಟೆ 'ಖಂಡಿತ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ಇನ್ನೆಂದೂ ಅತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಪುನಃ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಋಷಿಗಳು ರಾಜನನ್ನು ಕರೆಸಿ, 'ಮಹಾರಾಜ, ಕಷ್ಟೆಯಾಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಮಗ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಈಗಲೇ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ.' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ಪುನಃ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಗೆ ತಂದ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ರಾಜ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸಿದನು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಋಷಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ 'ಕಷ್ಟೆಯ ಭಾಷೆ ಹಾವಿಗೆ, ಹಾವಿನ ಭಾಷೆ ಕಷ್ಟೆಗೆ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು? ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ ಹಾವೊಂದು ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ತಿನ್ನದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಹೇಗೆ?'

ಋಷಿಗಳು ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದರು 'ಹಾವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದು ಯಾರೆಂದುಕೊಂಡೆ?' ಆಗ ರಾಜಕುಮಾರ ಋಷಿಗಳೇ ಹಾವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವರು ಅಂತ ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೆ ದೀರ್ಘದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದ. ಋಷಿಗಳನ್ನು ರಾಜ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ.